

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 1. september 2020
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Joachim Slott Sørensen
Sagsnr.: 2020-0030-3527
Dok.: 1372244

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 658 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. januar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rosa Lund (EL).

Nick Hækkerup

/

Katrine Busch

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 658 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren sikre, at alle indsatte i danske fængsler og arresthuse, herunder varetægtsfængslede, har adgang til en telefon, hvor samtaler evt. kan overvåges, hvis der er risiko for kollusion, jf. punkt 38 i "Report to the Danish Government on the visit to Denmark carried out by the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT) from 3 to 12 April 2019"?

Spørgsmålet bedes besvaret 2 dage før besvarelsen af REU alm. del - samrådssp. O.”

Svar:

1. I forhold til muligheden for at begrænse varetægtsarrestanters adgang til telefon kan det oplyses, at i henhold til bekendtgørelse om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen) § 2, nr. 1 og 2, varetager Direktoratet for Kriminalforsorgen den centrale ledelse af gennemførelsen af ophold i varetægtsfængsel. Det gælder dog med de begrænsninger, der følger af rettens mulighed for at træffe bestemmelse om isolation efter retsplejelovens § 770 a-e, jf. varetægtsbekendtgørelsens § 4, og politiets mulighed for at fastsætte begrænsninger i en varetægtsarrestants rettigheder efter bestemmelserne i retsplejelovens §§ 771-773, jf. varetægtsbekendtgørelsens § 5.

I relation til varetægtsfængslede fremgår det af retsplejelovens § 770, at en varetægtsfængslet alene er undergivet de indskrænkninger, som er nødvendige til sikring af varetægtsfængslingens øjemed eller opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet.

Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelsens afsnit om brev- og besøgskontrol, pkt. 2.1, at anklagemyndigheden efter drøftelse med politiet forud for fremstilling i grundlovsforhør skal vurdere, om den pågældende skal være undergivet brev- og besøgskontrol i medfør af retsplejelovens §§ 771 og 772, under en eventuel varetægtsfængsling.

Endvidere følger det af retsplejelovens § 773, at politiet kan foretage andre begrænsninger i den varetægtsfængslede rettigheder. Denne bestemmelse kan således anvendes til at foretage begrænsninger i den varetægtsfængslede brug af telefon. Endvidere følger det af bestemmelsen, at den varetægtsfængslede kan forlange spørgsmålet om opretholdelsen af begrænsningen forelagt retten til afgørelse.

Reglerne om indgreb i den varetægtsfængslede ret til at kommunikere med omverdenen sikrer en passende balance mellem hensynet til den sigtede og hensynet til efterforskningen. Jeg agter derfor ikke at tage skridt til at sikre, at alle indsatte, herunder varetægtsfængslede, har adgang til telefon.

2. For så vidt angår kriminalforsorgens adgang til at begrænse adgang til telefon har Justitsministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet herudover indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”For så vidt angår varetægtsfængslede fremgår det af § 72 i bekendtgørelse nr. 107 af 30. januar 2019, at en varetægtsarrestant kan få tilladelse til at føre telefonsamtaler, såfremt forbindelse gennem brevveksling ikke uden væsentlig ulempe kan afventes, og i det omfang det er praktisk muligt. Det fremgår endvidere, at politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed kan modsætte sig, at en varetægtsarrestant fører telefonsamtaler, ligesom kriminalforsorgen kan nægte en varetægtsarrestant at føre telefonsamtaler, hvis det findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Telefonsamtaler påhøres eller aflyttes, medmindre dette ikke findes nødvendigt ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn. Det fremgår herudover af bekendtgørelsens § 73, at anmodninger om at føre telefonsamtale med forvareren i almindelighed imødekommes. Disse samtaler påhøres eller aflyttes ikke.

For så vidt angår afsonere fremgår det af straffuldbyrdslovens § 57, stk. 1, at en indsat har ret til at føre telefonsamtaler i det omfang, det er praktisk muligt. Adgangen til at føre telefonsamtaler kan dog nægtes, hvis dette findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, af hensyn til kriminalforsorgens indsats mod radikaliserings og ekstremisme, af hensyn til at forebygge kriminalitet eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen, jf. § 57, stk. 2.

I bekendtgørelse nr. 111 af 30. marts 2019 om adgangen til at telefonere for indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (telefonbekendtgørelsen), er der fastsat nærmere regler om adgangen til telefoni for de indsatte.

I de åbne fængsler foretager de indsatte typisk deres telefonopkald fra eget opholdsrum ved hjælp af mobiltelefoner, som er fastgjort i opholdsrummet. De indsatte lejer disse mobiltelefoner af kriminalforsorgen og anvender eget simkort eller betalingskort i telefonen.

For lukkede fængsler og Københavns Fængsler gælder der særlige regler om kontrol i form af bl.a. aflytning af de indsattes telefonsamtaler. I disse fængslers afsoningsafdelinger med al-

mindeligt fællesskab kan de indsatte ret til at føre telefonsamtaler gennemføres ved, at den enkelte indsatte får generel tilladelse til at telefonere til 10 telefonindehavere, jf. telefonbekendtgørelsens §§ 11-13. Sådanne samtaler optages med henblik på senere kontrol. Det fremgår således af bekendtgørelsens § 14, stk. 1, at kriminalforsorgen skal foretage hyppig stikprøvevis kontrol af disse telefonsamtaler, eller i øvrigt hvis dette konkret findes nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige grunde eller af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen. Kontrollen sker ved, at personale efterfølgende lytter til den optagne telefonsamtale.”

Reglerne for indsatte adgang til telefonering afhænger således af, i hvilket regime den indsatte afsoner. Jeg mener, at dette er hensigtsmæssigt, og at reglerne derfor ikke bør ændres.